

III.

af Udvalget:

§ 4, 2den og 3die Linie, udgaae Ordene: „foraauidt de have retslig Bestaaen, og“.

Formanden: Efter Aftale med Udvalgets Ordfører sætter jeg samtlige Vædringsforslag under Et under Forhandling. Jeg skal give Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Fischer): Ved denne Sags 2den Behandling her i Thinget blev der et Differentpunkt tilbage mellem Udvalget og den ærede Finantsminister, paa hvis Side Fleertallet stod, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde indvømmes Ret til at afløse de Statskassen tilhørende Indtægter i Sæd. Udvalget blev strax, efter at Forhandlingen var sluttet, fra flere Sider opfordret til at tage dette Spørgsmaal under fornyet Behandling og paany at fremsøre det for Thinget, og det er en væsentlig Grund til, at Udvalget igjen forelægger deels de Forslag, som allerede forelaae ved Sagens 2den Behandling, deels subsidiairt andre Forslag angaaende det omhandlede Punkt. De ærede Medlemmer ville see, at der er stillet 3 Vædringsforslag, betegnet med I, II, og III. Af disse er det 1ste og det 3die Redaktionsændringer, og for strax at kunne lægge disse Spørgsmaal tilside, skal jeg tillade mig at omtale dem først. Det første Vædringsforslag gaaer ud paa i 1ste Linie af § 1 istedetfor Ordet „afløse“ at sætte „indvømme en Afløsning af“, fordi Ordet „afløse“ der ikke er brugt aldeles correct. I Overensstemmelse med den Sprogbrug, som ogsaa Lovudkastet senere følger, maa Arveskæteren siges at afløse, medens det i Begyndelsen af § 1 er sagt om Finantsministeriet, at det skal afløse. — Egeledes gaaer det 3die Vædringsforslag kun ud paa en Redaktionsændring. Det gaaer nemlig ud paa, at Ordene „foraauidt de have retslig Bestaaen, og“ i § 4, 2den og 3die Linie skulle udgaae. Ordet „retslig“ er ikke godt Dansk, og den hele Sætning er aldeles overflødig. I § 4 tales der nemlig om de Statskassen paaahvillende Byrder, og, naar der kun er Spørgsmaal om disse, er

det en Selvfølge, at, dersom der maatte være Byrder, der nu ansees at paaahvile Statskassen, medens dette ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig at være en Feiltagelse, da kan der ikke være Tale om at afløse disse. — Under det subsidiaire Forslag, der er opstillet under Litra b., findes som Nr. 1 et Forslag, der er en simpel Følge af, hvad der blev vedtaget ved denne Sags 2den Behandling, nemlig af, at § 5 udgik. Hele Udvalget har derfor foreslaaet, at de i Vædringsforslaget angivne Ord skulle udgaae, uden at dette har nogen anden Betydning end at være en simpel Følge af, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Forslaget er ikke optaget under det principale Forslag, fordi dette gaaer ud paa, at en større Deel af denne Paragraph skal udgaae. — Der bliver attsaa tilbage at omtale det principale Forslag og det subsidiaire Forslag under Nr. 2. Det principale Forslag gaaer ud paa at undtage Afgifterne i Sæd fra Afløsningen, og de ærede Medlemmer ville finde, at der under dette Forslag er samlet flere Forslag, der forelaae ved 2den Behandling; de udgjøre imidlertid alle en Heelhed, og det er af den Grund ikke fundet nødvendigt at lade dem særskilt afstemme. Udvalget i sin Heelhed har dog ikke kunnet forene sig derom. To af dets Medlemmer have besluttet at blive staaende ved, hvad der vedtoges ved Sagens 2den Behandling, og have i den Henseende sluttet sig til Finantsministerens Udtalelser, saa at Forslaget kun er stillet af Udvalgets Fleertal. Dette Fleertal maa fastholde den Betragtning, der gjennem mig som Ordfører blev gjort gjældende ved 2den Behandling, nemlig, at det maa ansees for at være imod Statskassens Interesse at gaae ind paa Afløsningen af de i Korn ansatte Indtægter. Fleertallet fastholder den Betragtning, at man her maa støtte sig til de Erfaringer, som foreligge for et overordentlig lang Tidrum, hvilte alle vise hen paa, at Forholdet mellem Penge og Sæd udvikler sig til Fordeel for det Sidste, og at man derfor ved at opgive Indtægter i Sæd mod Erstatning i Penge maa være belavet paa, at Statskassen ligger et Tab. Man kan kun afvise denne Betragtning ved at fremstille den Modbetragtning, at Sædpræ-